Šli jsme ruku v ruce oba zachránění
šli jsme ruku v ruce v otevřeném snění
za město kde počínaly Košíře
z dálky mávaly nám noční vějíře

(V. Nezval)

Šli jsme ruku v ruce oba zachránění
šli jsme ruku v ruce v otevřeném snění
za město kde počínaly Košíře
z dálky mávaly nám noční vějíře

(V. Nezval)

anafora

Co to máš na té tkaničce,
na krku na té tkaničce?

(K. J. Erben)

Co to máš na té tkaničce,
na krku na té tkaničce?

(K. J. Erben)

epifora

Střela se zaryla v bílá ňadra,
v bílá ňadra prvního Tatařína.

(F. L. Čelakovský)

Střela se zaryla v bílá ňadra,
v bílá ňadra prvního Tatařína.

(F. L. Čelakovský)

epanastrofa

sbohem, vy hory, mé dědiny, sbohem,
sbohem buď, vítězi markýzi Gero.

(P. Bezruč)

sbohem, vy hory, mé dědiny, sbohem,
sbohem buď, vítězi markýzi Gero.

(P. Bezruč)

apostrofa

Teď si to šinete do Antarktidy hraběnčiny přízně.

(W. Shakespeare)

Teď si to šinete do antarktidy hraběnčiny přízně.

(W. Shakespeare)

metafora

Ty starý kapitáne
Tvé děti jsou daleko od tvého můstku
Roztroušeny
Jako ty milníky
Na rozcestích

(V. Nezval)

Ty starý kapitáne
Tvé děti jsou daleko od tvého můstku
Roztroušeny
Jako ty milníky
Na rozcestích

(V. Nezval)

přirovnání

Po modrém blankytu bělavé páry hynou,
lehounký větřík s nimi hraje.

(K. H. Mácha)

Po modrém blankytu bělavé páry hynou, lehounký větřík s nimi hraje.

(K. H. Mácha)

personifikace

Noviny nechal novinami,
zaplatil svoje sklenice,
sám s dotěrnými myšlenkami
probíhal dlouho ulice.

(Fr. Gellner)

Noviny nechal novinami,
zaplatil svoje sklenice,
sám s dotěrnými myšlenkami
probíhal dlouho ulice.

(Fr. Gellner)

metonymie

Placaté čapky se k sobě přichýlily a gestikulující ruce řešily názor, byla-li to branka k chycení či nikoli. Škarohlídi vyslovovali obavu, že Viktoria lažíruje; ale optimisté v tom viděli důmyslný úskok. — Teď, doufali optimisté, se Viktorka do toho vloží.

(K. Poláček)

Placaté čapky se k sobě přichýlily a gestikulující ruce řešily názor, byla-li to branka k chycení či nikoli. Škarohlídi vyslovovali obavu, že Viktoria lažíruje; ale optimisté v tom viděli důmyslný úskok. — Teď, doufali optimisté, se Viktorka do toho vloží.

(K. Poláček)

synekdocha

**Před bohem soud se jí stokrát táže,
zda viděla, jak tento čínský kuli
krok před ní vypálil do policejní stráže
osmimilimetrovou kuli.**

(K. Biebl)

Před bohem soud se jí stokrát táže,
zda viděla, jak tento čínský kuli
krok před ní vypálil do policejní stráže
osmimilimetrovou kuli.

(K. Biebl)

hyperbola (nadsázka)

V Typografické besedě

Seděl jsem v Praze v Besedě typografické,
kde bývají sjezdy sociálnědemokratické.
Tenkrát byl tam Kohnův šantán pouze.
O zdravý humor v Čechách nebývá nouze.

Bavil jsem se tam dobře se subretou,
rozumnou holkou, dávno už plnoletou.
Pila vesele plzeňskou za plzeňskou.
Nezhléd´ jsem ještě tak emancipovanou ženskou.

Náhodou pohlédla na galerii, kde jest
socha Marxova očekávající sjezd
své strany. Holka ptala se: „Kdo je ten dědek?
Jak rozparovač vypadá, bůh je můj svědek!“

„To je bývalá hvězda evropských šantánů.
Byl to rváč. Vnuci jeho spíš tíhnou k pianu.
V srdci a kravatě nosil jsem ho před lety.
Teď poslouchá z galerie frivolní kuplety.“

(Fr. Gellner)

V Typografické besedě

Seděl jsem v Praze v Besedě typografické,
kde bývají sjezdy sociálnědemokratické.
Tenkrát byl tam Kohnův šantán pouze.
O zdravý humor v Čechách nebývá nouze.

Bavil jsem se tam dobře se subretou,
rozumnou holkou, dávno už plnoletou.
Pila vesele *plzeňskou* za *plzeňskou*.
Nezhléd´ jsem ještě tak emancipovanou *ženskou*.

Náhodou pohlédla na galerii, kde jest
socha Marxova *očekávající* sjezd
své strany. Holka ptala se: „Kdo je ten *dědek*?
***Jak rozparovač vypadá*, *bůh je můj svědek*!“**

„To je bývalá *hvězda evropských šantánů*.
Byl to rváč. Vnuci jeho spíš *tíhnou k pianu*.
***V srdci a kravatě nosil jsem ho* před lety.**
Teď *poslouchá* z galerie frivolní kuplety.“

(Fr. Gellner)